

סקר ראשוני להערכת יכולת שימוש בסימולטור לנהיגה בר השגה במסגרת שיקום

יובל נוה, פנינה ויס, נאוה רצון

יובל נוה, MSc, OT, מנהל הריפוי בעיסוק, בית בלב בת ים, מקבוצת מכבי שירותי בריאות. חברת תמ"ן התקנים. yuval.naveh@gmail.com
פנינה ויס, PhD, OTR, CDRS, המכון לריפוי בעיסוק, מרכז רפואי רבין, קמפוס בילינסון והחוג לריפוי בעיסוק, בית הספר למקצועות הבריאות, הפקולטה לרפואה ע"ש סאקלר, אוניברסיטת תל אביב. pninavi@clalit.org.il
נאוה רצון, PhD, OT, החוג לריפוי בעיסוק, בית הספר למקצועות הבריאות, הפקולטה לרפואה ע"ש סאקלר, אוניברסיטת תל אביב. navah@post.tau.ac.il

מילות מפתח: סימולטורים לנהיגה, מציאות מדומה, תחושת הנוכחות, עלות

תקציר

בעשור האחרון נפוץ השימוש במציאות מדומה כאמצעי שיקומי. הכלים שבהם נעשה שימוש התקדמו מתוכנות תלת-ממדיות למערכות מתוחכמות הפועלות על מחשבים ניידים, שבהן המשתמש חש מוטמע (immersed) בתוך הסביבה. אחד היישומים המבטיחים בתחום זה הוא סימולציה של מצבי נהיגה להערכה ולטיפול בליקויים בתפקודים ניהוליים הקשורים לנהיגה. כיום, רוב היישומים בתחום יקרים ומחוץ ליכולת הרכישה של קלינאים. המטרה שלנו הייתה לבחון ולהשוות שתי מערכות מבוססות מחשבי PC המדמים סביבות נהיגה ולהעריך אם תוכנת מחשב בעלות נמוכה מתאימה לשימוש בשיקום, וכן מה מידת תחושת הנוכחות (presence) בתוכנה שעלותה נמוכה (נרכשת מן המדף), בהשוואה לשימוש בסימולטור נהיגה שמצוי בשימוש נפוץ. המטרות העיקריות שלנו היו: א. לבחון את מידת תחושת הנוכחות של שתי התוכנות ו-ב. להעריך את ההתרשמות של המשתתפים מן התוכנות. תשעה מרפאים בעיסוק מוסמכים התנדבו להשתתף בסקר ולמסור את התרשמותם. הממצאים שלנו מראים שלא היה הבדל רב בין שתי התוכנות ברוב המשתנים, ולכן אפשר להניח שקלינאים יעדיפו להשתמש בתוכנה הנרכשת מן המדף בעלות נמוכה לצורך שיקום נהיגה. עם זאת, מכיוון שהמדגם קטן אנו ממליצים על המשך מחקר בנושא.